

Dúvadnevelde, avagy színházra nevelés - másképp

Pápa - Keményen hangzik a névsorolvasás, miközben a nézők gyanútlanul helyet foglalnak a színpadon, körbefogva a játszó teret. A bensőséges félhomály nem is sejteti: kíméletlen előadás lesz a Szeleburdiáké, olyan példázat, amin mindenkinek el kell gondolkodnia.

2012. június. 06. szerda | Szerző: Nagy Imre

Németh Ervin rendezőtől és előadásaitól megszoktuk, hogy nem a népmesék világába kalauzolnak el bennünket, hanem extrém helyzetekben teremtik meg a katarzis élményét. Most egy orosz regényt, Gabisev *Dúvadnevelde*jét választották a játék alapjául. A mű valójában csak kiindulópont, hiszen minden – a rettentően agresszív, kegyetlen valóságelemekre felfűzött – jelenet a színjátszók improvizációs ötleteiből épül fel.

Kemény világot, a fiatalokúak börtönét mutatták meg a közönségnek a Szeleburdiák színjátszói (Fotó: Nagy Imre)

fiatalok viszonyára, a favorizált nagypapa-konzerv mind ezt a kérdést járja körül. Persze bőven fellelhető az előadásban a társadalomkritika is („Röpüljete csak galambocskáim, jó tágas a kalitka!”), de nem ez a leglényegesebb momentum. Sokkal inkább az egyén, az egyéniség, a személyiség megmaradása minden körülmények között.

Az előadásokon egy-egy iskolai osztály – a hetedikes korosztálytól fölfelé – vesz részt. A *Dúvadnevelde* már túl van a tizedik bemutatón, ám ezek végén soha nem csattan fel a taps. Egy ideig néma csöndben várják a nézők, lesz-e folytatás. Van, hiszen Németh Ervin a bő negyvenperces bemutatót követően közel két órán át beszélget és játszik a nézőkkel, ízekre szedve a darabot. A *Dúvadnevelde* segítségével így mutatja be a színházi eszköz- és motívumrendszert. Hiszen a rendezőnek az értő színházlátogatóvá nevelés éppoly fontos, mint a jó előadás.

(Nagy Imre *Napló*-beli cikke nyomán)

In: http://naplo-online.hu/kultura_es_oktatas/20120606_duvadnevelde_szeleburdiak